

ශ්‍රී ලංකාවේ කඳුකර වනාන්තරයක පරිසර විද්‍යාව

ඩී. එස්. ඒ. විජේසුන්දර සහ සී. ඩී. එස්. ගුණතිලක

මෙරට පෝෂක ප්‍රදේශයන්හි ජලය රඳවා ගැනීමේ සහ මුද්‍ර හැරීමේදී වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරන්නාවූ ස්වාභාවික වෘක්ෂලතා වර්ගයක් වන කඳුකර වනාන්තර, ඒකදේශික ශාක විශේෂයන් 413 ක නිවහනද වෙයි. ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත දේශික ශාක සංඛ්‍යාවෙන් 50% ක් සමන්විත වී ඇත්තේ යටකි ඒකදේශික විශේෂයන්ගෙනි. කඳුකර වනාන්තර වැදගත් වුවද, ඒ පිළිබඳව කර ඇති පරිසර විද්‍යාත්මක අධ්‍යයන අල්පය. මෙම ප්‍රදේශයන්හි කර ඇති කටයුතු වලින් වැඩි කොටස වර්ගීකරණ අධ්‍යයන ආශ්‍රිත ඒවායි. මෙම ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ කරන ලද්දේ ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාභාවික කඳුකර වනාන්තරයකින් මූලික පරිසර විද්‍යාත්මක තොරතුරු එක් රැස් කර ගැනීම සඳහාය.

මෙම ව්‍යාපෘතියේ අරමුණු මෙසේය :

- (අ) වනාන්තරයේ ශාක සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයන කිරීම.
- (ආ) විශේෂයන් අතර ඇතිවිය හැකි සාංගමිකතාවනට හේතු වන අනියම් සාධක පැහැදිලි කර ගැනීම.
- (ඇ) ඒකදේශික විශේෂයන් සංරක්ෂණය කිරීම.

සාපේක්ෂක වශයෙන් හත්ගල ස්වභාව සංරක්ෂිත ප්‍රදේශයේ ශාකයන්ගේ අකලංක ස්වභාවය, එහි ලභාවීමේ පහසුව සහ උද්භිද විද්‍යා උද්‍යානයට ඇති සම්පතාවයද නිසා මෙම අධ්‍යයනය සඳහා උකස් කළ ප්‍රදේශය තෝරා ගන්නා ලදී. එහි උන්නතාංශ පරාසය මී. 1700 — 2158 අතර වෙයි. එය කඳු සහිත වන අතර සීඝ්‍ර බැවුම් වලින් ද පාෂාණ උද්ගතයන්ගෙන් ද යුක්තය. එම ප්‍රදේශයේ පස් රතු කහ පොඩිසොලික පස් වර්ගයට අයත් වෙයි. එහි සන හියුමස් සහිත "A" මහලක් ඇත. ප්‍රදේශයේ මධ්‍යන්‍ය වාර්ෂික වර්ෂා පතනය මී.මී. 2154 කි. එහි මධ්‍යන්‍ය උෂ්ණත්වය සෙ. 15.6 කි.

වනාන්තරයේ ඊශානදිග බැවුමෙහි සලකුණු කරන ලද බිම් කොටස් (එකක් මී. 25 × මී. 25 බැගින්වූ) වලින් ශාක නිදර්ශක එක්රැස් කරන ලදී. වෘක්ෂලතාවන්ගේ සමස්ත උස මී. 12 — 15 පමණ වූ අතර එහි එකිනෙකට වෙනස් ස්ථරයන් තුනක් වෙන්කොට හඳුනා ගැනීමට පිළිවන් විය. එනම් මීටර් 12 හෝ ඉන් ඉහල වියත් ස්ථරය, මී. 9 — මී. 12 අතර අනු-වියන් ස්ථරය සහ මී. 6 සහ ඊට පහළ යටි ස්ථරය වශයෙනි. වියන් ස්ථරය සාපේක්ෂ වශයෙන් ආවරණිත සහ අධන්ධ විය. වනාන්තරයේ පොළව මතුපිටට ලභාවන සුශාඛාලෝකය මඳ වුවද, බොහෝ බිම් කොටස්වල සනව වැඩුණු ශාක රෝපණයක් විය. හෙක්ටොයාර් එකට කේවල ශාක 3720 ක මධ්‍යන්‍ය සනත්වයක් වාර්තා විය.

මෙම ප්‍රදේශයෙන් වාර්තාවූ විශාලතම වට ප්‍රමාණය සෙ.මී. 270 ක් විය. එය *Ficus microcarpa* ශාකය මගින් පෙන්වුම් කළ වටප්‍රමාණයයි. වටප්‍රමාණය අනුව විවිධ පන්තිවලට අයත් කේවල ශාකයන්හි ව්‍යාප්තිය අනුව, ආදර්ශක ගන්නා ලද දඬු වලින් 64% ක් සෙ.මී. 15—සෙ.මී. 29 පන්තියට අයත් වූ අතර, සෙ.මී. 120 සහ ඉන් ඉහළ වට ප්‍රමාණයෙන් යුත් පන්තියට අයත් වූයේ 1.5% ක් පමණකි. වැඩිම වටප්‍රමාණයෙන් යුත් පන්තියේ දඬු බහුල නොවුවද, ඒවායින් ශාක විශේෂයන් 16 ක් තරම අධික සංඛ්‍යාවක් නියෝජනය කෙරිණ. සෙ.මී. 15 ට වැඩි වටප්‍රමාණයන්ගෙන් යුත් කේවල ශාක සියල්ල කුලයන් 35 කට, ගණ 62 කට සහ මෙතෙක් හඳුනාගෙන නොමැති විශේෂයන් 6 ක් ඇතුළු විශේෂයන් 90 කට අයත් විය. වැඩිම විශේෂයන් සංඛ්‍යාවක් නියෝජනය වූ කුලයන් වූයේ විශේෂයන් 15 කින් යුත් *Rubiaceae* විශේෂයන් 8 බැගින් වූ *Myrtaceae* සහ *Symplocaceae* හා විශේෂයන් 7 කින් යුත් *Lauraceae* ය. විශේෂයන්ගේ ව්‍යාප්තිය බෙහෙවින් ස්ථානිකාත්‍යය. මෙම වනාන්තරයේ අවම බිම්. ප්‍රදේශය හෙක්ටොයාර් 1 වෙනැයි නිගමනය කරන ලදී.

ප්‍රමුඛත්වය: වනාන්තරයේ විවිධ ස්ථරයන්හි ඒ ඒ වර්ගයේ කේවල ශාක සංඛ්‍යාව අනුව ප්‍රමුඛත්වය දරන විශේෂ සහ කුළු, 1 වන වගුවෙහි දක්වා ඇත.

කෙසේ වුවද, උස පදනම් කොටගෙන දැක්වීමේදී ප්‍රමුඛත්වය ලබන වර්ග වන්නේ *Mastixia tetrandra* විශේෂයෙහි *montana*, *Calophyllum-walkeri*; *Syzygium revolutum*; *Celtis cinnamomea* සහ *Michelia wilagirica* ය. විශේෂයන්ගේ බහුලත්වය වාර්තා කිරීමෙන්, විශේෂයන් හතෙන් සෑම එකක්ම එක් එක් තනි ශාකයක් මගින් නියෝජනය වූ බව හෙලිවිණ. ඒවා නම්, *Kadsuraheteroclita*, *Lasianthus varians*, *Micrococa oligandra*, *Photinia notoniana* සහ හඳුනා නොගත් විශේෂයන් 3 කි. මෙම විශේෂයන් මෙම වනාන්තරයේ බෙහෙවින් විරල යයි සැලකිය හැක. ආදර්ශ ගන්නා ලද ප්‍රදේශයේ විශේෂයන්ගෙන් 74% ක් පමණ තනි ශාක 50 කට අඩු සංඛ්‍යාවකින් නියෝජනය වී තිබීම අවධානය ඇද ගන්නා තවත් කරුණකි.

ඒකදේශික ශාක: මෙම අධ්‍යයනයේදී වාර්තාගත වී ඇති විශේෂයන් 90 අතුරින් 40% ක් (විශේෂයන් 36 ක්) මෙරටට ඒකදේශික ශාක වෙති. තනි ශාක සලකා බැලීමේදී, ගණන් ගෙන ඇති ඒවායින් 48% ක් ඒකදේශික බැව් පෙනී ගොස් ඇත.

ඒකදේශික විශේෂයන් 36 න් 9 ක් නියෝජනය වී ඇත්තේ නිදර්ශන ගත් වනාන්තර හෙක්ටොයාර් 1.25 කට තනි ශාක 10 කට අඩු සංඛ්‍යාවකින් බැවින් ඒවා ඉතා දුර්ලභ සේ සැලකිය හැක. මෙම විශේෂයන් නම් *Lasianthus varians*, *Micrococa oligandra*, *Casearia thwaitesii*, *Eleocarpus glandilifer* *Hedyotis lessertiana*, *Microtrhopa wallichiana*, *Pavetta involucreta*, *Sophora zeylanica* සහ *Urophyllum zeylanicum* ය.

අපිශාක: *Cirropetalum*, *Eria bichlor*, *Eria baccata* සහ *Saccolobium* යන විශේෂයන් රාශියකින් නියෝජනය වන *Orchidaceae* ඉතා සුලභව හමුවූ අපිශාක වර්ග වූ අතර *Medinilla fuscoides* සහ *Peperomia* වැනි වෙනත් ඒවාද පැවතීණ. *Psilotum* විශේෂය *Lycopodium* විශේෂය සහ *Vittaria* විශේෂය දක්නට ලැබුණු තවත් අපිශාකීය පර්ණාගශාක වර්ග සමහරකි. මීට අමතරව වනාන්තර පරිසරයේ අධික අර්දතාවය පෙන්වුම් කරමින් සරුසාරව වැඩුණු අපිශාකීය ත්‍රියෝ ශාකද පැහැදිලිව දක්නට ලැබිණ. ත්‍රියෝ ශාක සියල්ලම නොවූවත් බොහෝ ඒවා ගස්වල සහ පඳුරුවල කඳ මත වූ අපිශාකයන් වූහ. අපිපත් අපිශාක කිසිවක් නොපැවති තරම්.

කාෂයාරෝහක සහ ලතාවන්: වනාන්තරයේ බිමෙන් වැඩි කොටස සෑදී තිබුණේ මේවායෙනි. කෙසේ වුවද සෙ.මී. 15 වැඩි වටප්‍රමාණයකින් යුක්ත බැව් වාර්තා වූයේ කාෂයාරෝහක හෝ ලතාවන් ඉතා ස්වල්පයකි. *Piper* ගනයේ *Tetrastigma muricatum*, *Toddalia asiatica*, *Zanthoxylum tetraspermum*, *Tyloflora multiflora* සහ *Morinda umbellata* විශේෂයන් මෙම ශාක පද්ධතියේ බහුලව පැවති කාෂ යාරෝහක සහ ලතාවන් අතර වූහ.

වනාන්තරයේ බොහෝ ප්‍රදේශවල භූමි ස්ථරයේ පඳුරු අතර *Psychotria* විශේෂය සහ *Lasianthus* විශේෂය ප්‍රමුඛත්වය දැරීය. එහෙත් සීඝ්‍ර බැවුම්වල ඒ වෙනුවට පැවතියේ *Indocalamus* විශේෂයකි. මෙම බැවුම් සහිත ප්‍රදේශවල *Amomum involucreatum* සහ *Rubus* විශේෂයන්ද ඊට අඩු ප්‍රමාණයකට පැවතීණ.

වනාන්තරයේ අබාධිත ප්‍රදේශයන් සේ පෙනෙන කොටස් වල සමූහ වශයෙන් වැඩුණු සෙලැපිනෙල්ලා ආවරණයක් දක්නට ලැබිණ. වාර්තාගත වී ඇති අනෙකුත් පැලෑටි නම් *Pogostemon heyneanus* *Elatospemon* විශේෂය, *Disporum* විශේෂය, *Ophiorrhiza* විශේෂය, *Phajus wallichi* සහ *Calanthe veratifolia* වැනි ඔකිඩ වර්ගත්ය.

වනාන්තර ස්ථරය	ගහණතාව අනුව ප්‍රමුඛ විශේෂ සහ ජීවිතයේ කුල	ගෙ. 1.25 ක තනි ගහණතයන්ගේ ගහණතාව	ගහණතාවයෙන් ප්‍රමුඛ කුලය
<p>උස මී. 12 ට වැඩි වියන</p>	<p>I. <i>Cinnamomum ovalifolium</i> (<i>Lauraceae</i>) II. <i>Neolitsea fuscata</i> (<i>Lauraceae</i>) III. <i>Michelia nilagirica</i> (<i>Magnoliaceae</i>) <i>Syzygium revolutum</i> (<i>Myrtaceae</i>) IV. <i>Semecarpus ochracea</i> (<i>Anacardiaceae</i>) V. <i>Calophyllum walkeri</i> (<i>Clusiaceae</i>)</p>	<p>137 132 90 90 70</p>	<p>LAURACEAE</p>
<p>උස මී. 9 - 12 අතර වූ අනු වියන</p>	<p>I. <i>Symplocos Spiceta</i> (<i>Symplococaceae</i>) II. <i>Eugenia mabaeoides</i> (<i>Myrtaceae</i>) III. <i>Symplocosi</i> (<i>Symplococaceae</i>) IV. <i>Mamecydon parvifolium</i> (<i>Melastomaceae</i>) V. <i>Actinodaphne spsiosa</i> (<i>Lauraceae</i>)</p>	<p>207 259 196 191 102</p>	<p>SYMPLOCACEAE</p>
<p>මී. 6 ට අඩු යටි ස්ථරය</p>	<p>I. <i>Psychotria bisulcata</i> (<i>Rubiaceae</i>) II. <i>Allophylus varians</i> (<i>Sapindaceae</i>) III. <i>Psychotria glandulifer</i> (<i>Rubiaceae</i>) IV. <i>Saprosnia foetens</i> (<i>Rubiaceae</i>) V. <i>Maecia perottetiana</i> (<i>Myrsinaceae</i>)</p>	<p>437 355 120 103 91</p>	<p>RUBIACEAE</p>

1 වන වගුව — වනාන්තරයේ විවිධ ස්ථරයන්හි ප්‍රමුඛ විශේෂ සහ කුල